

- 2) Er det i lyset af de bestemmelser i Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA ^(?) af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union, som vedrører principperne for overtagelse af fuldbyrdelsen — fastlagt i artikel 8, stk. 2-4, og artikel 19, stk. 1 og 2, hvorefter amnesti eller benådning kan indrømmes af både udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten (stk. 1), og kun udstedelsesstaten kan tage stilling til en anmodning om fornyet prøvelse af dommen, der pålægger den sanktion, der skal fuldbyrdes i henhold til denne rammeafgørelse (stk. 2), og i artikel 17, stk. 1, første punktum, hvorefter fuldbyrdelsesstatens lovgivning finder anvendelse på fuldbyrdelsen af en sanktion — muligt at afsige en samlet dom, som omfatter sanktioner, der er idømt ved en dom afsagt i en medlemsstat i Den Europæiske Union, som er blevet overtaget med henblik på fuldbyrdelse i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union sammen med en i denne stat afsagt dom inden for rammerne af en samlet dom?

⁽¹⁾ EUT 2008, L 220, s. 32.

⁽²⁾ EUT 2008, L 327, s. 27

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy w Opatowie (Polen) den 8. marts 2019 — BW
Sp. z o.o. med hjemsted i B. mod D.R.**

(Sag C-222/19)

(2019/C 280/23)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy w Opatowie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BW Sp. z o.o. med hjemsted i B.

Sagsøgt: D.R.

Præjudicielt spørgsmål

Skal bestemmelserne i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler ⁽¹⁾, navnlig dette direktivs artikel 3, stk. 1, samt EU-rettens principper om forbrugerbeskyttelse og ligevægten mellem aftaleparterne fortolkes således, at de anførte bestemmelser og principper er til hinder for indførelsen af retsinstituttet »maksimale renteauafhængige kreditomkostninger« og den matematiske formel for beregningen af disse omkostninger i henhold til artikel 5, nr. 6a, sammenholdt med artikel 36a i Ustawa o kredycie konsumentkim (forbrugerkreditloven, Dz. U. 2018 993) af 12. maj 2011, hvorefter de omkostninger i forbindelse med kreditten, som skal afholdes af forbrugeren (samlede kreditomkostninger), også omfatter omkostningerne til den erhvervsdrivendes forretningsaktivitet, i den nationale retsorden?

⁽¹⁾ EFT 1993, L 95, s. 29.